

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/90/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118010837
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7118010837.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. marca 2022, v trestnej veci obžalovaného X. H., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 22.9.2021, sp. zn. 1T/40/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného X. H..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného X. H. vinným prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v Košiciach na Floriánskej ulici č. 18 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, na chodbe pred jedálňou dňa 19.10.2016 v čase medzi 7:00 hod a 8:00 hod. v prítomnosti najmenej troch ďalších odsúdených fyzicky napadol poškodeného L. I. tak, že po predchádzajúcej výmene názorov k nemu pristúpil a päťou ho udrel do ľavej časti tváre, čím mu spôsobil opuch ľavého líca, zlomeninu sánky vľavo a zlomeninu zuba č. 38 s dobou liečenia najmenej 8 týždňov.

Za to mu bol uložený podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., pri nezistení existencie žiadnej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. okresný súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému L. I., nar. X.X.XXXX v Starej Ľubovni, trvale bytom N. Č.. X, okres Stará Ľubovňa, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Košice škodu vo výške 2.918,40.-Eur,

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. okresný súd poškodeného L. I., nar. X.X.XXXX v Starej Ľubovni, trvale bytom N. Č.. X, okres Stará Ľubovňa, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Košice so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný sporový proces.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal nahradiť poškodenej strane - Zdravotná poisťovňa Dôvera a.s. , Cintorínska č. 5, 949 01 Nitra škodu vo výške 2.401,10.-Eur.

Proti rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že odvolanie podal proti výroku o

vine a treste, nakoľko rozsudok považuje za nesprávny a nezákonný a rovnako nesúhlasí s podanou obžalobou. Po zrušení a vrátení vecí súdu prvého stupňa boli vypočutí svedkovia K. Q. E. Y. V., ktorí uviedli nové skutočnosti, ktoré vyvracajú výpoveď poškodeného, ako aj výpovede ďalších svedkov, ktorí vypovedali v prospech poškodeného. Obžalovaný poukázal na výpoveď svedka K. Q., ktorý nevidel, že by obžalovaný mal udrieť poškodeného, ale že došlo medzi nimi len k naťahovaniu, pričom ďalej svedok potvrdil, že poškodený po incidente konzumoval stravu, sám svedok komunikoval s poškodeným, pričom obžalovaný po incidente na oddiely už nebol, pretože vykonával disciplinárny trest udelený mu za nevhodné správanie a za ďalšie poškodený bol v čase, keď mal nahlásiť daný incident, v eskortnom oddieli. Menovaný svedok ďalej dosvedčil, že poškodený navádzal svedkov M. H., R. F., Y. F. E. N. Y., aby vypovedali v jeho prospech, za čo im zaplatil kávou a tabakom a tiež potvrdil, že po incidente poškodený referentovi režimu npor. V. povedal, že s obžalovaným mal len výmenu názorov. Z výpovede tohto svedka vyplynuli, podľa obžalovaného nové skutočnosti, ktoré jednoznačne vyvracajú verziu poškodeného. Výpoveď poškodeného spochybňuje podľa obžalovaného aj výpoveď svedka Y. V., ktorý uviedol, že skutok sa stal dňa 19.10.2016 v čase medzi 7:04 a 07:11 hod. v miestnosti mimo jedálne, pričom keď svedok došiel na miesto činu už incident riešili samotní odsúdení medzi sebou, bol svedkom len toho, že sa napádali verbálne, fyzické násilie nevidel, svedok videl len rozsypané raňajky na zemi. Obžalovaný s poškodeným svedkovi tvrdili, že medzi nimi došlo len k malej potýčke, fyzicky útok popreli, dokonca ho poprel aj samotný poškodený a ostatní odsúdení to potvrdili, pričom svedok nevidel na nich žiadne zranenia. Svedok ďalej uviedol, že ani po tom, čo odsúdených odviezol na oddiel, sa poškodený nesťažoval na nejaké problémy a ani neuvádzal, že by bol nejakou napadnutý. Obžalovaný vo svojom odvolaní poukázal aj na tú skutočnosť, že svedok V. potvrdil, že poškodený nahlásil incident o dva a pol dňa neskôr, než k danému incidentu malo dôjsť, pričom počas tohto obdobia obžalovaný nebol v kontakte s poškodeným z čoho pre obžalovaného vyplýva záver, že v priebehu týchto dvoch dní mohol byť poškodený napadnutý nejakou inou osobou. Obžalovaný v ďalšej časti svojho odvolania poukazuje na rozpory medzi výpoveďou poškodeného a výpoveďami svedkov M. H. E. R. F., ako aj na vzájomné rozpory medzi výpoveďami uvedených svedkov.

Obžalovaný podrobne popisuje obsah výpovede svedka R. F. z prípravného konania zo dňa 2.12.2016 a 23.11.2017. Následne obžalovaný konfrontuje obsah výpovede svedka M. H. z prípravného konania s tým, čo svedok vypovedal na hlavnom pojednávaní, pričom konštatuje, že svedok nezotrval na svojej predchádzajúcej výpovedi, v dôsledku čoho sa objavili priame rozpory, čo svedčí o tom, že ide o účelovú výpoveď svedka v prospech poškodeného, ktorý mu za túto výpoveď platil kávou. Na základe uvedeného obžalovaný výpoveď poškodeného a svedkov F. E. H. hodnotí ako účelové a skreslené, okresný súd týmto rozporom nevenoval žiadnu pozornosť a napriek takto preukázanému skutkovému stavu opätovne uznal obžalovaného za vinného.

V konaní nebol vykonaný žiaden relevantný dôkaz o tom, že by sa mal obžalovaný dopustiť predmetného skutku, vina obžalovaného bola vyslovená napriek tomu, že existujú v tomto smere dôvodné pochybnosti.

Súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie, nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, nakoľko za danej dôkaznej situácie mal okresný súd aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že výrok o vine okresný súd založil najmä na výpovediach svedkov F., H., ktoré boli vyvrátené zase výpoveďami svedkov Q. E. V..

Na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm.b), c) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný prokurátor vo svojom vyjadrení na odvolanie obžalovaného uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu vo všetkých jeho výrokoch považuje za správny a zákonný. Odvolanie obžalovaného neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdu v čase rozhodovania vo veci. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Dňa 16.3.2022 obžalovaný doručil doplnenie odôvodnenia svojho odvolania, v ktorom prakticky zopakoval svoju odvolaciu argumentáciu, ktorú už raz uviedol vo svojom predchádzajúcom odôvodnení

svojho odvolania. Obžalovaný trvá na osobnom vypočutí svedkov F. E. H. a poškodeného, keďže nesúhlasí, aby bolo toto konanie bez prítomnosti týchto osôb, keďže po tom, čo obžalovaný opustil pojednávaciu miestnosť, nemohol obžalovaný využiť svoje právo klásť svedkom otázky, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

Krajský súd v tejto trestnej veci už raz rozhodoval o odvolaní obžalovaného a to proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 1T/40/2018 zo dňa 13.1.2020, ktorým bola tiež vyslovená vina obžalovaného a bol mu uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3,5 roka so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a to uznesením 6To/28/2020 zo dňa 25.09.2020, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil tento rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V predchádzajúcom zrušujúcom uznesení sa odvolací súd vysporiadal s odvolacími námietkami obžalovaného, ktorými vytýkal procesné pochybenia a porušenia jeho práv ako obvineného v priebehu prípravného konania tak, že ich vyhodnotil ako nedôvodné. Preskúmal aj tie odvolacie výhrady obžalovaného, ktoré smerovali k záverom znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie stomatológia vypracovaného MUDr. Andrejom Jenčom, pričom odvolací súd dospel k názoru, že tieto výsledky znaleckého dokazovania sú dostatočne presvedčivé a v súlade s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi.

Za opodstatnenú uznal odvolací súd tú odvolaciu argumentáciu obžalovaného, v ktorej namietal nevypočutie svedkov, ktorých ústne navrhol vypočuť na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4.10.2018, a ktorí by mali preukázať jeho nevinu. Krajský súd v záujme spravodlivého a zákonného rozhodnutia vo veci dospel k záveru o potrebe zaoberať sa uvedeným procesným návrhom a preveriť aj v tomto smere obhajobu obžalovaného. Z uvedeného dôvodu citovaným rozhodnutím odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Okresný súd po vrátení veci na ďalšie konanie postupoval striktnie v súlade s pokynom odvolacieho súdu, keď vynaložil dostatočné úsilie na zabezpečenie svedkov navrhnutých obžalovaných. Objektívne sa súdu podarilo zabezpečiť iba svedka K. Q. E. Y. V.. Pokiaľ ide o svedka L., J. E. J., ich pobyt nebol vypátraný a navyše vo vzťahu ku svedkovi I. bolo preukázané, že takáto osoba v inkriminovanom čase sa nenachádzala vo výkone trestu. Preto nebolo v silách okresného súdu preveriť obhajobu obžalovaného výsluchom všetkých navrhnutých svedkov. Okresný súd teda doplnil dokazovanie len o výsluchy svedkov, ktorých sa mu podarilo zabezpečiť a následne pristúpil k vyhodnoteniu celého vykonaného dokazovania, pričom starostlivo vyhodnotil každý dôkaz jednotlivo, ako aj všetky dôkazy vo vzájomných súvislostiach a týmto prístupom síce dospel k rovnakému záveru, ako v predchádzajúcom zrušenom rozsudku, avšak jeho závery a hodnotenia zahŕňajú aj vyhodnotenie výpovedí svedkov, navrhnutých obžalovaným vo svoj prospech v rámci vykonávania jeho práva na obhajobu. Týmto bola náležitým spôsobom venovaná pozornosť aj tej časti obhajoby obžalovaného, ktorá zakladala dôvod na zrušenie predchádzajúceho rozhodnutia vo veci samej obžalovaného a vo svojej podstate bol odstránený nedostatok, pre ktorý bola vec vrátená súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Po preskúmaní danej veci má krajský súd za to, že na hlavnom pojednávaní, boli okresným súdom zákonným spôsobom vykonané všetky dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité objasnenie veci a spravodlivé rozhodnutie súdu. Vykonané dôkazy okresný súd vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach a dospel k logicky odôvodneným a správnym záverom, s ktorými sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje.

Okresný súd sa v dostatočnej miere venoval aj obhajobe obžalovaného, túto vecne posúdil a kriticky konfrontoval s ďalšími vykonanými dôkazmi, pričom výstižným spôsobom vysvetlil, z akých dôvodov a na základe akých úvah neuznal obranu obžalovaného, ktorými dôkazmi a nimi preukázanými skutočnosťami považuje obhajobne tvrdenia obžalovaného za nepresvedčivé resp. za vyvrátené. Argumentácia okresného súdu, ako aj spôsob, ktorým sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobu

obžalovaného presvedčivo, vyčerpávajúco a v dostatočnej miere vysvetľuje, prečo ani doplnené dokazovanie o výsluchy svedka Y. V. E. K. Q. nezmenili celkovú dôkaznú situáciu v prospech obžalovaného. Pokiaľ ide o ďalších svedkov, ktorých sa nepodarilo vypátrať, vo vzťahu k nim odvolací súd nevidí dôvod, prečo by nebolo možné uznať vinu obžalovaného aj bez výsluchu daných osôb, nakoľko vina obžalovaného je dostatočne preukázaná inými vo veci vykonanými dôkazmi a napokon nie je veľmi dôvodný predpoklad, že by títo svedkovia mohli skutočne spochybníť úvahy súdu, na základe ktorých bola vyslovená vina obžalovaného. Odvolací súd sa stotožnil aj s dôvodmi okresného súdu, pre ktoré súd odmietol doplniť odkazovanie o opätovný výsluch poškodeného, znalca ako aj o prehratie kamerových záznamov.

Teda možno urobiť záver, že okresný súd správne zistil skutkový stav veci, vyhodnotil všetky okolnosti danej veci, náležite sa zaoberal a v dostatočnej miere sa aj vysporiadal s obhajobou obžalovaného a následne vyslovil správne skutkové a právne závery. V napadnutom rozhodnutí okresného súdu, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, či nesprávnosti a preto považuje vinu obžalovaného za jednoznačne preukázanú. Ani vo vzťahu k ďalším výrokom predmetného rozsudku, krajský súd nezistil žiadne zákonné či vecné pochybenia alebo nesprávnosti a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu nadriadený súd stotožnil.

V takto preukázanom skutku vidí okresný súd naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pričom aj krajský súd zdieľa s okresným súdom rovnaký právny názor.

Pokiaľ ide o samotný, odvolaním napadnutý rozsudok je potrebné uviesť, že odvolacie námietky obžalovaného, vznesené voči napadnutému rozsudku okresného súdu zo dňa 22.09.2021, sú v celom rozsahu nedôvodné. V napadnutom rozsudku okresný súd jasne a zrozumiteľne zodpovedal na všetky odvolacie námietky obžalovaného. Aj podľa názoru odvolacieho súdu dôveryhodnosť svedka K. Q. je výrazne oslabená tým, že svedok sa bližšie rozpamätáva na detaily skutku až po tom, čo komunikoval s obžalovaným pred pojednávacou miestnosťou a pokiaľ obžalovaný poukazuje na to, že svedok dosvedčil, že poškodený po incidente konzumoval stravu, komunikoval so svedkom a oznámil zranenie až s istým časovým odstupom, tak uvedené skutočnosti nie sú takej povahy, aby vylučovali vinu obžalovaného. To, či poškodený mohol a reálne bol spôsobilý prijímať potravu, komunikovať a vydržať bolesť spojenú so zisteným zranením prakticky od momentu ich vzniku až po jeho ošetrenie v Trenčíne, jasne zodpovedal znalec MUDr. Jenčo, ktorý uviedol, že pozná prípady, keď pacient so zlomenou sánkou prijímal tuhú stravu, pričom poškodený môže mať napríklad zvýšený prah bolesti, poškodený mohol viesť aj riadnu komunikáciu so spolu odsúdenými, pričom v posudzovanom prípade sa skutočné príznaky mohli naozaj objaviť až o dva, či tri dni. Tvrdenie obžalovaného, že poškodený ovplyvňoval svedkov ako majú vypovedať, sa na základe vykonaného dokazovania nepotvrdilo a preto ho aj konajúci súd vníma ako tendenčné tvrdenie obžalovaného, ktoré tvorí súčasť jeho obhajobnej taktiky.

Obhajoba obžalovaného, poukazujúca na výpoveď svedka npor. V., ktorý podľa obžalovaného mal vypovedať len o výmene názorov medzi obžalovaným a poškodeným, a ktorému aj sám poškodený poprel fyzický útok, pričom daný svedok nevidel na nich žiadne zranenia, je odvolacím súdom vnímaná ako nepresvedčivá a nedostatočná pre spochybnenie viny obžalovaného. Svedok V., aj podľa výpovede ostatných svedkov, prichádza na miesto činu až po fyzickom útoku, preto objektívne nemôže vypovedať o fyzickom napadnutí a napokon poškodený presvedčivým spôsobom vysvetlil dôvod, prečo neuviedol danému svedkovi a ani pri svojom vyšetrení na zubnej ambulancii pravdu o svojom fyzickom napadnutí a ani fakticky sa nesťažoval na nejaké problémy, keď uviedol, že nechcel bonzovať, pričom na druhý deň po incidente zubárka neordinovala a preto bol na ďalšom ošetrení až v piatok. Z už spomenutej výpovede znalca MUDr. Jenču vyplynulo, že bezprostredne po fyzickom útoku, na poškodenom nemuseli byť zrejme príznaky tohto zranenia, nakoľko prvé príznaky v oblasti mäkkých tkanív tváre sa rozvíjajú od jednej hodiny a najviac sa prejavujú až na tretí deň a za ďalšie, keďže v posudzovanom prípade zlomenina nebola dislokovaná, tak je možné, že si poškodený zlomeninu nevedomoval hneď, preto neskôr začal zaťažovať sánku a až potom sa u neho postupne dostavili prvé príznaky, ktorých intenzita sa postupne zvyšovala.

Obžalovaný v rámci svojho odvolania poukazuje aj na rozpory medzi výpoveďou poškodeného a výpoveďami svedkov M. H. E. R. F., ako aj na vzájomné rozpory medzi výpoveďami daných svedkov,

avšak bez toho, aby presne konkretizoval v čom vidí konkrétne rozpory. Z tohto dôvodu nebolo možné preskúmať danú námietku obžalovaného.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd nemôže súhlasiť s obžalovaným, že z výpovedi svedka K. Q. E. Y. V. vyplynuli nové skutočnosti, ktoré vyvracajú výpoveď poškodeného a ďalších svedkov, ktorí vypovedali v prospech poškodeného a že okresný súd mal vo veci rozhodnúť v prospech obžalovaného tak, že ho mal spod obžaloby oslobodiť.

Vo vzťahu k námietke obžalovaného spočívajúcej v tom, že nemohol klásť otázky svedkovi H. E. F., tak je potrebné uviesť, že obžalovaný sám opustil pojednávaciu miestnosť v priebehu hlavného pojednávania, pričom na vykonanie hlavného pojednávania ako aj vykonania daných dôkazov pred súdom boli splnené zákonné podmienky a preto súd považuje dané dôkazy za vykonané zákonným spôsobom, pričom obžalovaný neuviedol žiadne také skutočnosti, pre ktoré by sa javilo nevyhnutné opätovne vypočuť svedkov v prítomnosti obžalovaného.

Z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako v celom rozsahu nedôvodné.

Následne krajský súd preskúmal aj výroky o uloženom treste a konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vo vzťahu k uloženiu trestu vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Správne okresný súd určil príslušné ustanovenie Trestného zákona, podľa ktorého ukladal úhrnný trest odňatia slobody a rovnako tak bolo správne ustálenie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a následná úprava, na daný prípad sa vzťahujúcej trestnej sadzby, v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. Na základe tohto postupu bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, na výkon ktorého súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Krajský súd sa stotožnil s úvahami okresného súdu aj pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do daného ústavu na výkon trestu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku do výroku o treste, uložený trest je zákonný, primeraný, spravodlivý a vzhľadom na svoju výmeru a spôsob výkonu aj nevyhnutný na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák. a keďže sa so závermi okresného súdu druhostupňový súd stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

O odvolaní obžalovaného krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.